KARİKATÜR

Ömar başlarken:

Berber — Sizi öyle süsliyeceğim, öyle modern yapacağım ki...
Bayan — Ayol, İstanbul belediyesi gibi konuşacağına lâkırdıyı bırak da işe başla!...

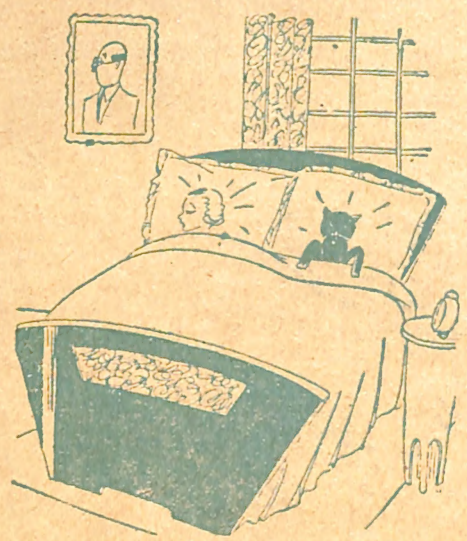

Kadın — Kocacığım, Tekiri yerine yatırdın mı?..

Asrî kadın — Neden somurtuyorsun. Sen seyahatte iken arkadaşın Mehmetle sinemaya, dostun Ahmetle otomobil gezintisine, Ali ile baloya gitmekten sanki ne çıkar?...

Erkek — Eğer evlenmemiş olsaydık ne romantik bir mehtap eğlencesi yapmış olacaktık!...

Geçen yılların en gülünç taraflarını birer tablo halinde bu albümde bulacaksınız. Fiatı yalnız 25 kuruştur.

Bir zarf içinde 25 kuruşluk posta pulu gönderenlere derhal bir adet gönderilir.

Müdiri umumi — Ne gülüyorsun? Açık söyle.... Kızımı mı istiyorsun, zam mı istiyorsun?..

Memur — Hangisi daha kolaymıza gelirse bay müdür!..

Akba

Kitapevi — Ankara

Bütün mektep kitaplarının satış yeridir. Mektep kırtasiye çeşitleri en müsait şartlarla temin edilir. Tel: 3377

4 üncü cildimiz

104 üncü sayı ile dördüncü cilt koleksiyonlarını tamamlıyan okuyucularımız elerindeki sayıları idarehanemize göndererek hususî kapaklarımızla ciltletebilirler. Dördüncü cildimiz 79 uncu sayıdan başlamakta ve 104 ncü sayımızla tamamlanmaktadır. Cilt ücreti 50 kuruştur.

Koleksiyonlarını dışardan ciltletmek için idarehanemize gönderenler cildiye ve posta ücreti olarak 65 kuruş göndermelidirler. Ciltler bir hafta zarfında ikmal edilerek iade edilir.

Koleksiyonlarını bulundukları yerde ciltletmek istiyen okuyucularımıza 35 kuruş mukabilinde hususî kapaklarımızdan gönderebiliriz.

Koleksiyonlarında noksanı olan okuyucularımız her noksan sayı için cildiye bedeline on kuruş ilâve etmelidirler. Noksan sayıları doğrudan doğruya idarehanemizden celbedebileceğiniz gibi, tekmil bayilerimizden de tedarik edebilirsiniz.

Bugünkü Rusya

Profesör Bay Faik Sabri tarafından hazırlanan bu kıymetli serinin beşinci kitabı olan

BUGÜNKÜ RUSYA

Çıktı. Eserde Rusyanın en son istatistiklere nazaran askerî, içtimaî, kültürel vaziyeti rakamlarla tesbit edilmiştir.

Eser, bugünkü Rusyaya dair size çok kıymetli malûmat verecek değerdedir. Yedigün neşriyatından olan bu kitabın fiatı 25 kuruştur. Bütün bayilerimizde bulunur.

No. 109 CİLT: 5 YİL: 3 FİATİ 10 KURUŞTUR 27 İKİNCİ KÂNUN 1938

KARİKATÜR

ÇIKARAN: SEDAT SİMAVİ

İdarehanesi:

İstanbul. Ankara caddesinde hususi daire. Posta kutusu: İstanbul 103

ABONE ŞARTLARI:

Türkiye için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruş. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur.

✻ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ VE EDEBİ MİZAH MECMUASI ✻

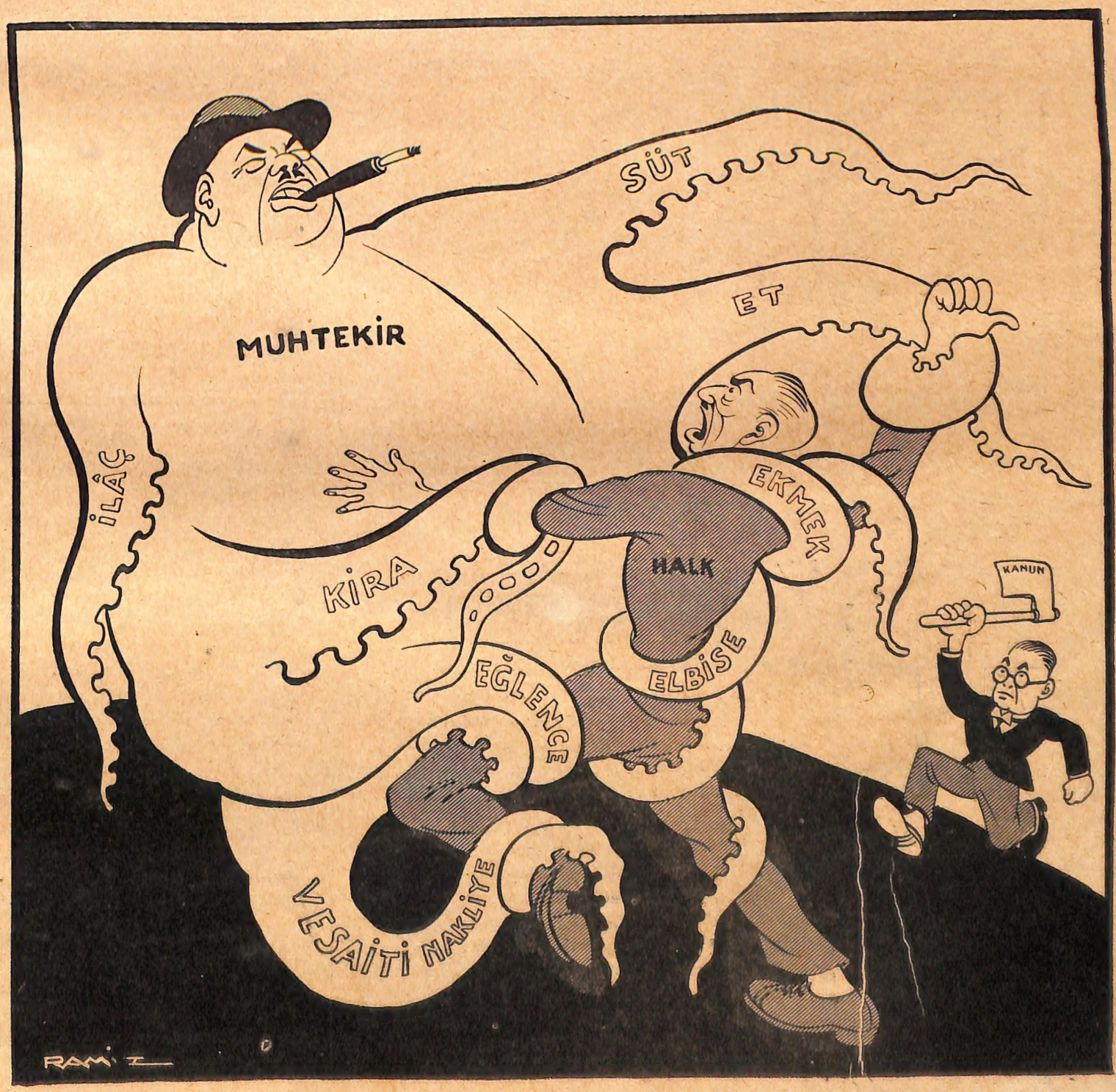

Ucuzluk martta tatbik edilmeğe başlanacak:

Hükûmet (Halka) — Marta kadar dişini sık kurtarmıya geliyorum!...

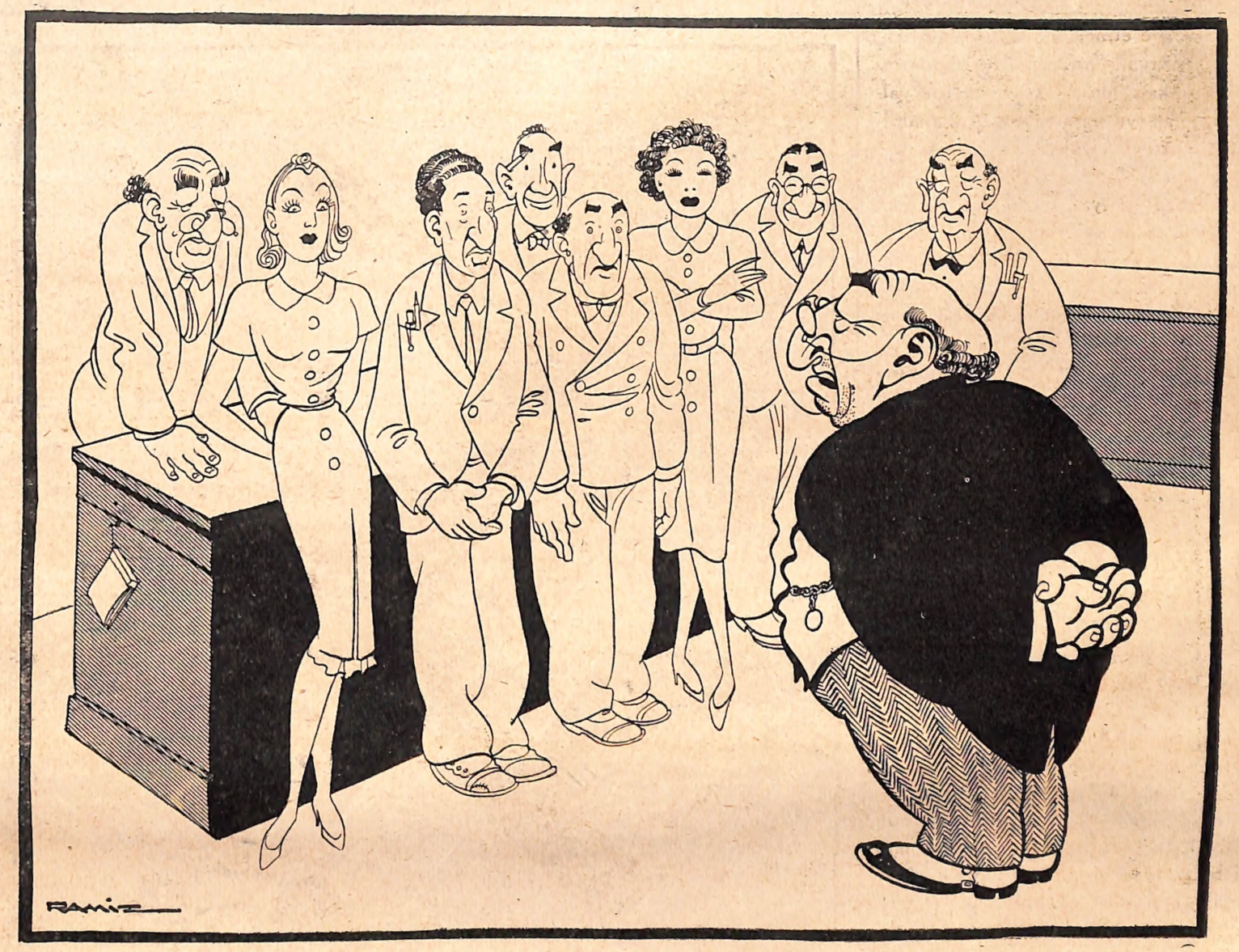

UCUZLUK:

Salamon — Yasef, Moiz, Mişon, Roza, Ester, Davit, Bohor malûmunuzdur ki, memlekette ucuzluk başlıyor. Bu yunden itibaren mağazamizdaki mallarin etiketlerine ikişer liracik zam edip yüzde on tenzil ediniz!...

SÜVARİ BEYGİRLERİ

PENCEREMİN karşısında bir çeşme vardır.

Yaz kış her sabah bu çeşmenin yalağında süvari beygirleri sularlar.

Mahallenin insanları, bilhassa sıcak yaz günlerinde kavgasız, dövüşsüz bu çeşmeden testi, sürahi, teneke ve kova doldurmayı öğrenememişlerdir. Bir türlü sıraya, sinne riayet etmesini bilmezler, çeşmenin musluğundan akan su değilmiş de, para veya memuriyet imiş gibi biribirlerile tepişip dururlar.

Bazan hattâ kavga da çıkar, tenekeler devrilir, bakır bakraçlar büyük bir velvele ile taşların üzerine düşerek öteleri berileri çarpılıp yumrulur, toprak testilerin karınları bomba gibi patlar. Bu arada tabiî onların sahipleri de düşme, ve burnu şişme, tokat yeme, dişleri zedelenme gibi bazı kazalardan hâli kalmaz.

Süvari beygirlerine gelince, o biçarelerin insanları utandıracak bir disiplinle ardarda dizildiklerini, uslu uslu sıralarını beklediklerini hayretle görürüm. Onların da aralarında bazı cilveler geçmez değildir. Meselâ biri şakadan ötekinin kulağını ısırır gibi yapar, bir başkası kuyruğile arkasındakinin başını hafifçe yelpazelemiye kalkar. Hattâ belediye nizamına muhalif olarak sokakları kirletenler de vardır. Fakat esasen yolun pisliğine pek fazla bir şey ilâve etmiyen bu maddeleri, duvar kenarlarında görülenler gibi sahiplerinin hayvanlıklarına vermek ve hoş görmek lâzımdır. Maamafih süvari beygirlerine nazarım mı değdi nedir, geçen sabah onların arasında da bir hâdise çıktı.

Penceremin önünde oturuyordum. Onlar yine ardarda dizilmişler sakin sakin sıralarını bekliyorlardı.

Bilmem ne oldu; neden huylandı. Öndeki hayvan birdenbire kişnedi, ard ayakları boşanmış iki zemberek hızile harekete gelerek arkasındaki hayvanın suratına müthiş bir çifte attı. Öyle şiddetli bir çifte ki, manzarayı gözümle görmemiş olsaydım - mütecavizin nallı ayaklarının mazlumun kocaman çehresinde çıkardığı ses - hızla sarnıca atılan bir kovanın dibinden çıkan sesi sanacaktım.

Bu çifteyi yiyen bizlerden biri olsaydı kim bilir ne şekilde feryat ve küfür edecekti. Fakat Tanrı hayvanları nutuk denen yüksek imtiyazdan mahrum yarattığı için, biçare at sadece kişnedi. Maamafih o da bizim gibi eti, siniri, hiddeti ve kendine göre izzeti nefsi ve haysiyeti olan bir mahlûk bulunduğu için bu hareketi cezasız, mukabelesiz bırakamazdı.

Bu vaziyette yapılacak en doğru hareketin, son moda harplerde olduğu gibi hiç haber vermeden tam mânasile tepeden inme bir baskınla taarruza geçen mütacavize ayni şiddette bir çifte

ile mukabele etmek olması icap ederdi.

Fakat zavallı hayvanların yapılarındaki bir eksikliğin de ön ayaklarını yalnız koşmak ve çiğnemekte kullanabilmeleri, çifteyi yalnız arka ayaklarile atmıya kâdir bulunmalarıdır.

Taarruza uğrıyan at taklak kılmak ister gibi ön ayaklarına dayanarak ve başını yere iğerek vücudünün arka tarafını havaya kaldırdı ve kendi arkasındaki suçsuz, günahsız hayvana suratı budur deyip çifteyi savurdu.

O da geçirdiği hafif bir sersemlikten sonra mukabelede kusur etmedi. Çifteyi ardındaki üçüncü arkadaşa iade etti.

Ortasından bükülüp nöbetçi kulübeleri vaziyetinde ardarda dizilen iskambil kâğıtlarının arkadakine dokunulduğu zaman nasıl biribirlerinin üstüne yıkıldığını elbete görmüşsünüzdür. Benim beygirler de tıpkı bu vaziyette - yalnız tabiî aksi istikamete doğru - biribirlerini tekmeliyorlardı. Yalnız kafilenin kuyruğundaki biçarenin çiftesi boşa gittiği için mütaarrızından intikamı alınamamış oldu.

* * *

Çeşme başında gördüğüm bu manzara beni hayalen bir daireye götürdü:

Büyük bir yazıhanenin önünde kelli felli bir müdür oturmuş, elindeki kâğıt bıçağile âmirinden gelmiş bir büyük zarfı açıyor, içinden çıkan kâğıda bir göz gezdiriyor. Bu, haklı veya haksız bir tekdir, çeşme başındaki süvari beygirinin suratına inen beklenmez çifteye benziyen bir darbedir.

Adamcağızın yüzü kızarıyor, moraryor, sararıyor. Bu haklı veya haksız darbenin acısını gidermek için mutlaka bir mukabele lâzımdır. Fakat ne çare ki, onun eli, onun teşekkülâtı da ilerdekine vurmıya müsait değildir. Onun için zile basıyor, ikinci müdürü çağırıyor, adamcağızı kapıdan girer girmez fena halde haşlıyor.

İkinci müdür de kızarıyor, bozarıyor, sararıyor, fakat ne yapsın ki, onun eli de ancak arkaya erebilmektedir.

Binaenaleyh hafif ve sarsıntılı bir reveranstan sonra geri geri dışarı çıkıyor ve mümeyyizin odasına doğruluyor. Hademe bu yürüyüşteki edayı beğenemiyerek kulağını kapıya yapıştırıyor ve ikinci müdürün avaz avaz mümeyyize bağırdığını işitiyor.

Bu defa mümeyyiz başkâtibe, başkâtip ikinciye, ikinci en son masada oturan kâtip mülâzimine çatıyor.

O muslukta yüzünü yıkamak için kapıdan çıkınca hademe ile karşılaşıyor ve bütün bu hallerin mesulü olan hademenin yüzüne iki şamar atıyor.

KARİKATÜR

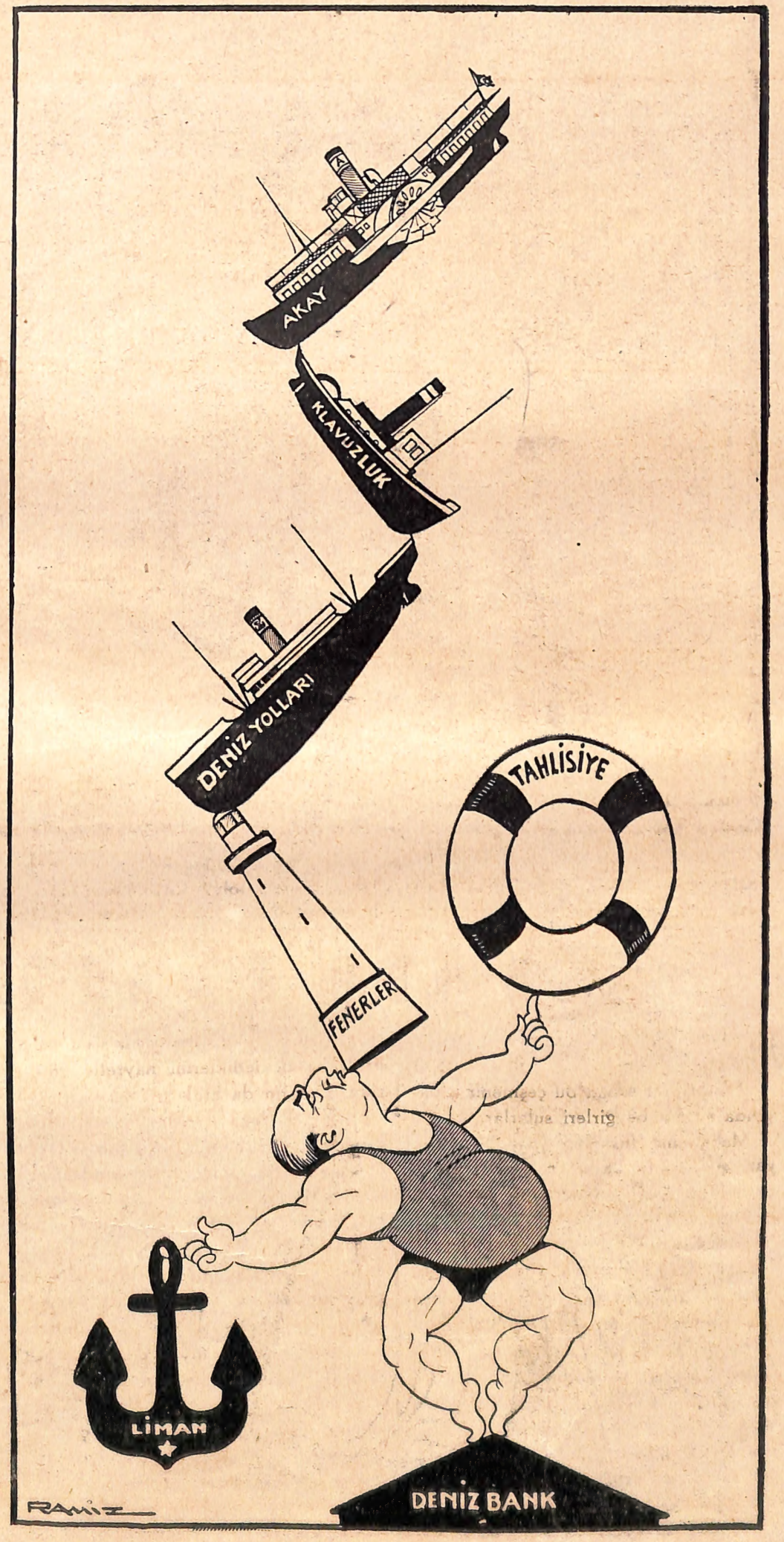

DENİZ BANK DİREKTÖRÜ BAY YUSUF ZİYA'YA İTHAF:

— Eski sporculuğumun faydasını şimdi görüyorum!..

Sinemadan kopya edilmemiş bir aşk sahnesi:

— Ressam Münif'in tablosu —

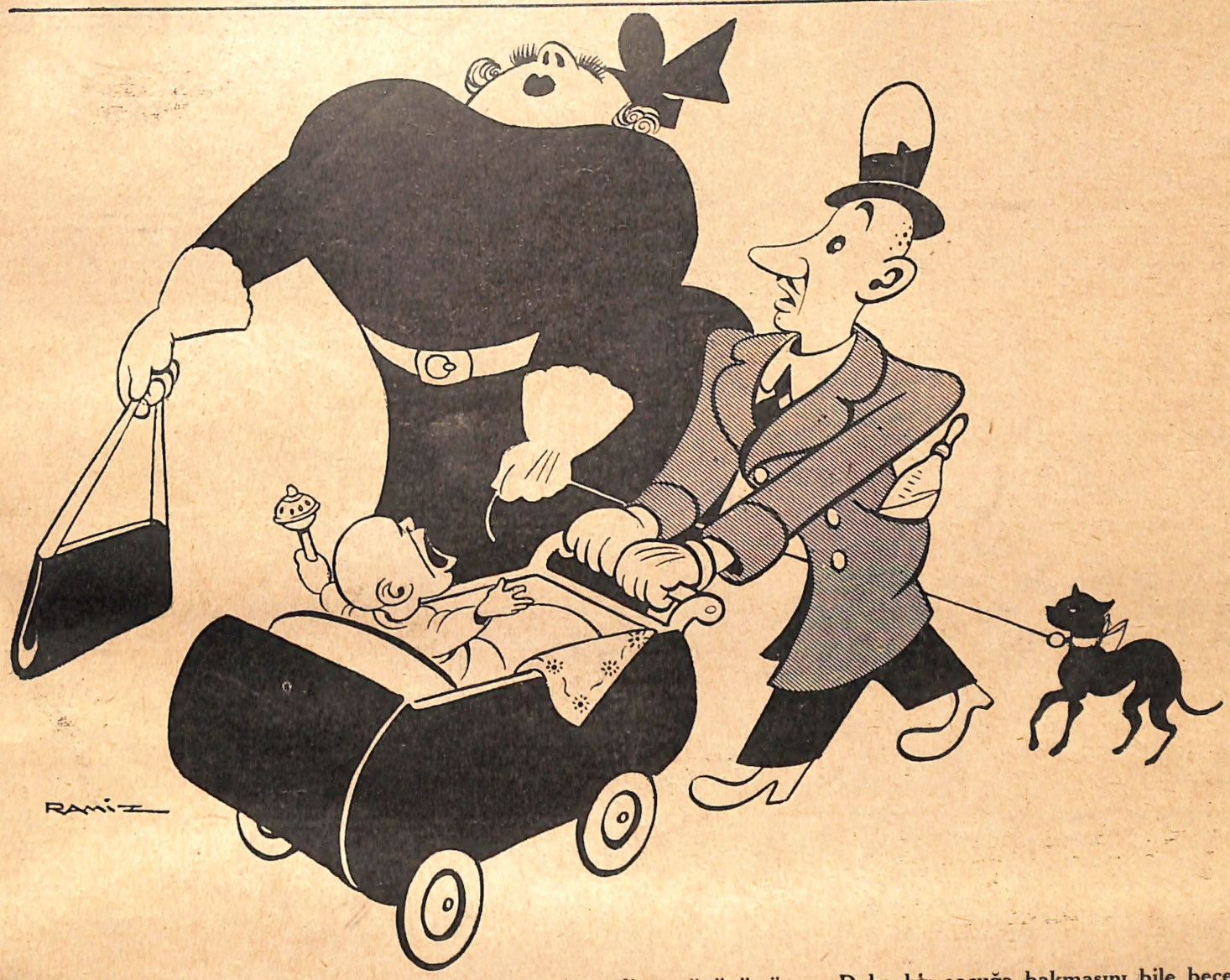

— Beceriksiz herif, bir de Avrupalarda pedagoji okudum diye övünürsün... Daha bir çocuğa bakmasını bile becere-miyorsun!...

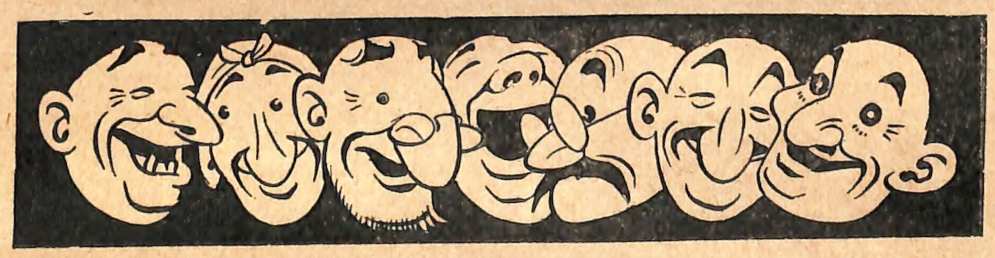

Dört Ayaklı Adamlar: Kabadayı

Abdülhamit zamanında:

Sıfır numaralı siyaha yakın vişne çürüğü fesi sağ kaşının üstüne yıkardı. İnce bıyıklarını büker, bir omuzunu çarpıtır ve ceketini bu çarpılan omuzun mukabiline iliştirirdi. Gömleğin göğsü yukardan iki düğme açık durur, siyah ten fanilâsı görünürdü.

Çapraz yelek hiç iliklenmez, kırmızı Trablus kuşağı bele sımsıkı dolanırdı. Bu kuşağın ön kısmına bazan fakfon tabaka, bazan da pirinç yemeni kerataşı sokulurdu. İkide bir, sağ elini sol koltuk altına götürüp bir şeyler yokiamasından çifte kulaklı gaddarenin orada alesta durduğu anlaşılırdı. Arada bir sağ kalçasına el atmasından da sapı sedefli, altıpatlar Karadağ kırmasının yeri malûm olurdu.

Yenikapı meyhanelerinde racon keser, Galata balozlarında fermanı okunur, Çiçekçi sokağının malûm evlerinde baltası asılı durur gibi bir hali vardı. Kâh hünkâr, kâh tersane çavuşu geçinirdi. Kafayı iyiden iyiye tütsüledi mi, yedilerden, on ikilerden olduğunu çıtlatarak afi keserdi.

Adam vurduğu görülmemişti, fakat her sözünde:

— Az daha doğrıyacaktım, kıl kaldı tepeliyordum. İşkembesini deşecektim ama...

Kabilinden babayiğitlikler anlatırdı. Dayak yemediği gün, hakikî kabadayılardan hakaret işitmediği saat olmazdı. Lâkin yine de:

— Biz dişimizi saydırmayız..

Cümlesini lâfa pelesenk etmişti. Aşırı rezalet çıkarıp karakollara düşünce:

— Padişahım çok yaşa, diye nara üstüne nara atar, komiseri bu suretle korkutarak yakayı sıyırırdı.

Baskınlarda tenekeyi o çalar, tulumbacı kovuşunda boruyu, falan bizzat o parlatırdı. Reisin atını eğerlemek, tımarını yapmak da vazifesi iktızası idi. Namlı belâlıların yanında yanaşmalık eder, rakı tükenince fırlar getirir, «Payton» çağırmak icap etse seyirtirdi. Fakat mahallebi çocuklarına duman attırmayı, kadınlara çimdik basmayı da ihmal etmezdi.

Meşrutiyette:

Topal Tevfikin idamından sonra cümle kabadayılar bir miktar sinince,

bizimki ön plâna geçti. İntihabata karıştı. Rey sandıkları başında elde sopa cemiyete zorla rey toplıyanların arasında bizim tosun da vardı. Bu sayede Balkan harbini sağ ve salim atlattı. Büyük muharebede kanun neferi oldu. Mustafa paşa divanı harbinin en parlak, en gözü pek işkencecisi yine o idi. Koltuk altlarına haşlanmış yumurtaları ustalıkla yerleştiriyor, domuz topu oyununu bizzat becererek âmirlerinden âferin üstüne âferin topluyordu. Mahallede, Beyoğlunda ise astığı astık, kestiği kestik idi.

Mütareke devri:

Bir müddet Rus barlarında fedailik etti. Fazla cıvıtan harp zengini veletlerini kapı dışarı etmek, haraç almıya davranan uçarılarla el birliği ederek ortaklaşa iş görmek, ahvali âdiyedendi. Bir aralık islâm kadınlarının kısa çarşaflarına dadanan yobazlarla da haşır neşir oldu.

Kadınların elbiselerine kezzap attı. Çarşaf makasladı. Vaktin polis müdürü Arnavut Tahsine çatarak bir müddet espiyonlukta bulundu. Az daha taharri komiserliğine konuyordu. Fakat kuvayı inzibatiyenin teşekkülü kabadayıya yeni ufuklar açtı. Bunun yağması daha boldur, diye düşünerek başına Çerkez kalpağı geçirdi. Kocaelini haraca kesen çetelerin arasında epey dünyalık devşirdi.

Cümhuriyet gelince, bir müddet ortadan kayboldu. Fakat serbest fırka zamanında tekrar meydana çıktı. Bu sefer kılığı kıyafeti iyiden iyiye değiştirmişti. Tepesine siyah kovboy şapkası geçirmiş, boynuna kırmızı bir eşarp dolamıştı. Sirkecide peydahlanan barlara devam eder, randevuculara göz kulak olurken, eski siyaset devirlerinin canlandığını umarak serbest fırkaya arka vermek için intihabata karıştı. Muhalif bir gazete sahibinin çomarlığını deruhte etti. Öteye beriye saldırdığı için satışı artan ceridenin hiç tükenmiyecek gibi görünen varidatile barları haraca kesti, efendisine:

— Öl dediğin yerde ölmezsem namerdim.

Diyerek cesaret verip bir miktar ceviz daha kırdı.

Lâkin bu da pek az sürdü, bir ruya gibi gelip geçti. Hazret tekrar ortadan sır oldu.

Şimdi galiba Beyoğlunun arka sokaklarından birinde malûm evlerden birinin sahibile beraber yaşıyor. Püskürme benli kart sevgilisi Hayganuşun dizi dibinde oturup parasını yiyerek Amerikan filimlerinden azma kıyafetlerle o-

ASRÎ ÇOCUK:

Öğretmen — Dünya neden karanlık olur?...

Talebe — Elektrikler söner de ondan öğretmenim!...

ralara yeni yeni düşen delikanlılara külhanbeyi raconları talim ediyor. Ve muhakkak:

— Bizim zamanımızda delikanlılığın bir şerefi vardı. Biz erkekçe karşı karşıya geçer bıçaklaşırdık. Bir gece, dinim rabbena hakkı için hilâfım yok, otuz palikaryayı önüme kattım, Galatadan Unkapanına kadar bir karış Bursa bıçağile kovaladım.

Diye övünüyordur.

Kulak misafiri

SEBEBİ NEYMİŞ?

Meyhanede karşılaştılar. Mehmet, Ahmedin sırtındaki mükemmel paltoya baktı baktı da:

— Palto pek güzel amma, dedi, pantalonunun paçaları berbat.

Ahmet sesini kısarak cevap verdi:

— Ne yapalım azizim, lokantalarda hiç kimse ayağından pantalonunu çıkarıp çiviye asmıyor ki...

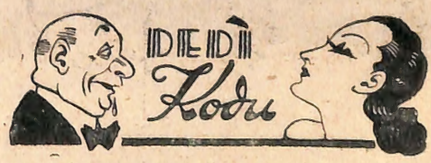

Kabahat eserde

Kendisinin müthiş piyes muharriri olduğuna kanidi. Müteaddit piyesler yazmıştı. Şehir tiyatrosu Darülbedayi iken, eşiğini aşındırmıya başlamıştı. Nihayet bir tanesini - eser kıtlığında - sahneye koydular. Tabiî tutmadı. Fakat üstat kabahati aktörlere yükletiyordu. Bir gün Hazım'ı yolda yakaladı:

— Bay Hazım, dedi, siz hususî hayatımızda bile çok komik, çok neşeli bir adam olduğunuz halde benim komedide neden somurttunuz?

Hâzım ciddiyetle cevap verdi:

— Ne yapayım azizim, ben hayatta kendi mevzuumu oynuyorum.

Erkek — Bu kıyafette pencerenin önünde durma herkes balo veriyoruz zennedecek!...

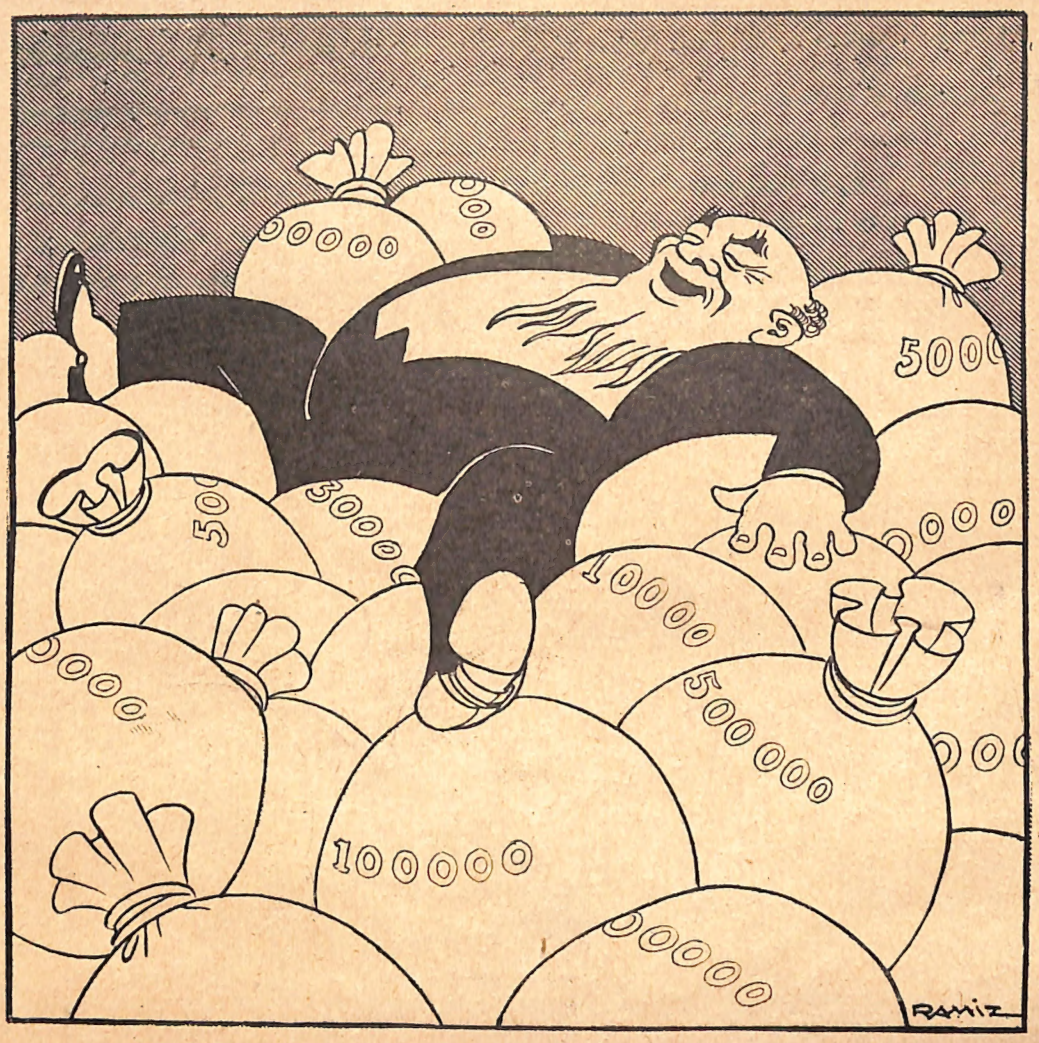

DÜNYA YAHUDİLİĞİ ALEYHİNE KONGRE TOPLANIYOR:
Salamon — Hiç bir millet bizi topraklarında oturtmak istemiyor, hamdolsun görüyorsunuz ki, kimsenin topraklarında da oturmuyoruz!...

İYİDEN

Muradına kim erse hısımdan, akrabadan,
Bizi mahrum ediyor bir ufak merhabadan!

Onlar ki, tırmandılar birer yüksek makama,
Kuvvet almış oldular ettiğimiz duadan.

Benim gibi nasipsiz kalırdı her birisi,
Eğer medet umsaydı başındaki zekâdan!

Benziyor bin taneli bir tesbihe hayatım,
Yapılmış her tanesi bir çetin maceradan.

Maviden kaçsam bile tutulurum siyaha,
Onu geçsem gönlümü kurtaramam elâdan!

Derler ki: «Çaldı, çırptı, apartıman çıkardı!»
Fakat çalıp çırpmıyan kurtulmuyor kiradan.

Arkadaş arasında

Otomobil aldığı havadisile evlendiği haberi okadar yanyana duyuldu ki, bütün ahbapları şaşırdılar.

Birisi dayanamadı. Raslayınca sordu:

— Hayrola birader, otomobil almışsın.

— Aldım.

— Bir de evlenme havadisi çalkanıyor.

— O da doğru, otomobili aldığımın haftasında başıma bir kaza geldi. Bir hatuna çarptım. Bu vesile ile tanışmış olduk. Onunla evlendim.

— Ne diyorsun? Herkes senin gibi hareket etseydi, otomobil kazaları amma azalırdı ha!

Gençler arasında..

Genç şairler, bir pastahanenin camekânı önüne oturmuş konuşuyor, dertleşiyorlardı. İçlerinden birisi:

— Geçen gün bir mecmuaya bütün şiir defterlerimi götürdüm. Bir hafta sonra «Bunlar saçma sapan şeyler yahu!» diye iade ettiler.

Bunu duyan genç şair İsmail Safa, gülerek:

— Zararı yok ,dedi, sen de intikamını almış sayılırsın?

— Ne gibi?

— Adamcağızlar şiirlerini okumıya mecbur kaldılar ya!

Manken — Dünyada rahat etmek için benim gibi olmalı...
Elbise — Doğru, ne kafan var, ne de dilin, üstelik her kılığa da girebiliyorsun!...

Evrak — Zatıâlinizin mevcudiyetinden hiç haberdar değilim...
Türk lûgati — Nereden bileceksiniz, resmî dairelere hiç girdiğim yok ki!...

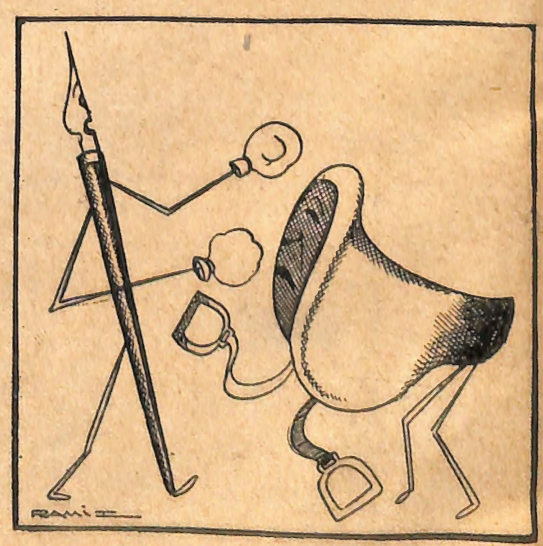

Semer — Yahu, ikide birde ne vuruyorsun?..
Kalem — Ne yapalım, eşeği dövemeyince semere vurmak âdettir!...

BAHSET

Her hata işleyenin yakasından tutaydı,
Milyonlar kazanırdı belediye cezadan!

Yüzlerce müşteriye bir kap yemek bırakmaz,
Bütün lokantacılar yılar Hakkı Süha'dan.

Ay sonu cüzdanımda bir beş lira bulursam,
Âyet indi sanırım bu fakire semadan!

Şirin cihanda zaten mânası kalmamıştı,
Onu azat eyledi son nesil de imlâdan!

Aklına her geleni söyliyenin cihanda,
Başı, bilmem, ne zaman kurtulmuştur belâdan?

Başım derde girmesin dersen, ey Çamdeviren,
İyiden bahset ama, hiç söz açma fenadan!

Çamdeviren

NOBEL SULH MÜKÂFATI HAİLE SELÂSİYE'YE VERİLECEKMİŞ: Habeşistanın tahtsız ve bahtsız kıralı — Bu kese, yediğim dayakların diş kirası olsa gerek!...

İmkânı yokmuş..

Bıçkın Ömer, sarhoşlukla bir haneye taarruz fiilinden mahkemeyi boyladı. Taarruz ettiği iddia edilen evin sahibi izbandut gibi bir adamdı. ikide bir yerinden fırlıyor, Ömeri boğazlıyacakmış gibi hareketler yaparak söyleniyor. Ufak tefek bir delikanlı olan Ömer bu hareketler karşısında büzüldükçe büzülüyordu.

Nihayet hâkim sorguyu kâfi gördü. Ömere:

— Haydi bakalım, dedi, kendini müdafaa et.

Ömer içini çekip davacısına yanyan bakarak cevap verdi:

— İmkânı yok reiz baba, karakolda sustalımı aldılar.

Daha pahalıya mal olurmuş..

Başvekil Taleyran 18 inci Lui'ye kanunu esasî projesini okuyordu. Bir yerine gelince kıral sordu:

— Ne o, mebuslara maaş da mı verilecek?

— Tabiî haşmetmeap!

— Bunu doğru bulmuyorum, mebusluk şerefli bir iştir. Meccanen yapılmalı.

Şeytan gibi bir adam olan Taleyran yutkunarak cevap verdi:

— Meccanen mi? Meccanen olması millete daha pahalıya mal olur şevketlûm...

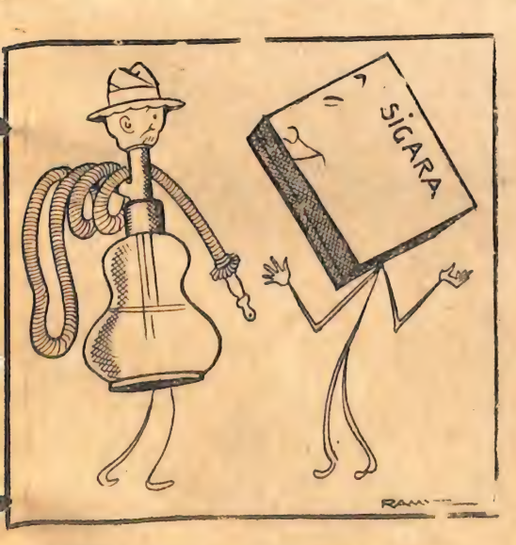

Nargile — Beni seven dostlarım günden güne azalıyor...
Sigara — Mektep talebelerinin sayesinde benim için böyle bir tehlike yok!..

Mecmua — Bugün neler yazıyorsun?..
Yevmî gazete — Geçen hafta senin yazdıklarını...

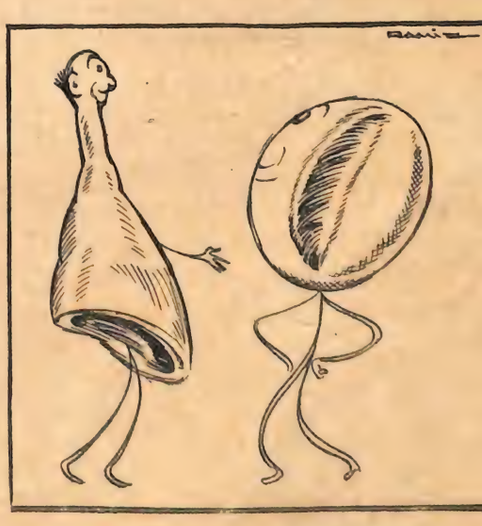

Ekmek — Zatıâlinizin ismi keçi değil mi?..
Et — O eskidendi, şimdi kıymetten düşmemek için Abdurrahman çeleb koydum!...

SAHESER..

Yahya Kemal'e «Zor eser verir» deriz ya! Bizim Cemalettin Gamlı'nın yanında büyük şairimiz âdeta Fransız romancısı **Simenon**'a benzer. **Simenon**'u bilmem duydunuz mu. Şu meşhur Fransız zabıta romancısı. Üç, dört senede üç yüz elli kocaman roman yazan, ve her fırsatta «Buda bir iş mi, ben daha hızımı alamadım ki... Bir okadar daha yazacağım... Bunlar birer idman olacak, sonunda şaheserimi verip eserlerime sah çekeceğim..» diyen zat. İşte bizim Cemalettin Gamlı'nın yanında Yahya Kemal bu **Simenon** gibi görünürdü. Bay Cemalettin, beş ayda bir mısra söyler, ancak senesinde eşini altına getirerek beyiti tamamlardı.

— Buna ömür mü yeter? Ne oluyoruz?

Demeyin. Her yiğitin bir huyu vardır ve huylar, - ne fena - canın altındadır.

Cemalettin Gamlı, bu minval üzere şiir yaza yaza nihayet dört formalık bir kitap dolduracak sunuhata nail oldu.

İnsan üstat gibi titiz bir şair olur, bir kitaplık âsar kaleme alır da bastırmayı akıl etmez mi?

Nihayet Cemalettin Gamlı da bunu akıl etti. Hem sade akıl etmedi, inada bindirdi. Bir miktar frenkçeden anlardı. Meşhur frenk şairi **Pol Valeri**'nin âsarını ancak birkaç yüz adet etbettiğini, bir kısmını eşine, dostuna dağıtıp bir diğer kısmını pek pahalı fiatle satışa çıkardığını bir yerde okumuştu. Bu fikri fevkalâde beğendiği için o suretle harekete karar verdi. Hesabını bilir bir adamdı. Aylığını bütçesine göre harcardı. Evinde kocaman hesabı carî defteri tutar, bir simit alsa deftere kayıt düşürürdü. İşte bu defterin bir köşesinde «Şiir kitabı faslı» da vardı.

Bu fasıl yıllardanberi birike birike hatırı sayılır bir yekûne baliğ olmuştu. Yani kitabını istediği gibi çıkaracak dünyalığı vardı. Velâkin bu uzak Anadolu şehrindeki kötü matbaa ile bir şey yapılamıyacağını kestiriyordu. İstanbuldaki ahbaplarından birine bir mektup yazdı. Fikrini açıktan açığa anlattı. Nihayet uzun muhaberelerden sonra dört formalık kitabın beş yüz tanesini parlak kâğıda bastırmak için üç yüz küsur lira iktiza ettiği tebeyyün etti. Para posta havalesile gönderildi.

Ahbap, Babıâlide çalışan ikinci sınıf muharrirlerindendi. O yakınlarda parası yoktu. Gelen akçenin yarısını kitaba, yarısını da kendi havayici zaruriyesine harcadı, nihayet kitap çıktı.

Cemalettin Gamlı, ekspresle elli nüsha talep etmiş, posta ücretini de peşin göndermişti. İlân cihetini vicdan azabından yarı yarıya olsun kurtulmak, âdeta dolandırdığı paranın mukabilini göstermiş olmak için, İstanbuldaki ahbap deruhte etti.

Adamcağız hakikaten bu meseleye sıkı sarıldı. Nekadar uzaktan, yakından tanıdığı muharrir varsa cümlesine birer kitaple beraber müracaat etti:

— Şair bizim akrabadandır, lûtfen birkaç satır kerem buyurun.

Diyerek el etek öptü, aşağı yukarı her gazete ve mecmuaya metih yollu baştan savma birer küçük kayıt düşürdü. Kâffesini paketliyerek üstada gönderdi. İlişik olarak takdim ettiği mektupta da şöyle yazdı:

«Senin kitap buraca bir hâdise oldu. Edebiyat âlemini sapır sapır sarstı. Cümle üstatları hop oturtup, hop

Müşteri — Bu kokmuş balığı bana neye gönderdiler?...
Garson — Af buyurun... Sizi de nezleli zannetmişlerdir!...

kaldırdı. Kimi insanlık edip «Vay canına elde bulunan beyde bulunmaz derler, ne doğru söz. Bak bizde ne cevahirler varmış» diye parmak ısırdı.

Kimisi işi garazkârlığa döküp: «Bu da mı iş, iyi ama, fevkalâde denmez» diyerek dudak büzdü. Velâkin sen yoksun Allahın var, gençlikteki galeyanı, edebiyat muhitlerindeki çalkanmayı burada olup gözlerinle görmelisin, doğrusu benim bu ahvali görünce gözlerim yaşarıyor.»

Üstadın zaten beklediği haber de bu idi. Bu haberi muhakkak alacağını biliyordu. Bütçeye bu haberi alınca İstanbula kadar uzanmak için muktazi masarifi de ilâve etmişti.

Paçaları sıvadı, hazırlandı. Hazırlandı demek lâf gelişi. Yoksa yol parası gibi bütün seyahat ihtiyacı da tamamdı. Babıâliye ilk intisabında pederin «Her kaç kuruş ise razıyım» diyerek yaptırdığı ince şayaktan İstanbulinini sandıktan çıkardı. Yandan lâstikli kaloş kunduraların torbasını açtı. Melon şapkasını fırçaladı.

Uzun kırçıl saçlarını dikkatle taradı. Kelebek gözlüklerini muayeneden geçirdi. Çizgili pantalonunu ütüledi. Bir elinde sadakor şemsiyesi, diğerinde küçük bir bavul olduğu halde trene bindi.

Hareket günü ile İstanbula muvasalet saatini telgrafla ahbabına bildirmişti. İstasyonda buluştular. Sarmaş dolaş oldular. Vapura binerek köprüye çıktılar. Üstat birteviye:

— Mektubunda galeyandan bahsettin. Geceleri ruyalarıma girdi. Dünya gözile efkârı umumiye üzerindeki tesirimi bir de ben göreyim. Nasıl etsek de meşhur kitabın muharriri olduğum anlaşılsa...

Diyor, arkadaşı da:

— Sen merak etme, diye cveap veriyordu. Sen hiç kasavet çekme, nasıl olsa haber alırlar. Elbet bir çaresini buluruz!

— Keşki kitabın kabına resmimizi bastıraydık. Görür görmez biliş çıkarırlardı. Vah, vah, nasıl da unuttuk bu ciheti!

Diyerek diz döven üstat nihayet Babıâliye vardı. Köşe başındaki büyük kahveye girdiler. Önce çok tenha olan koca kahvehane öğle paydosu zamanında ağzına kadar dolmuştu.

Üstadın Abdülhamit devrinden kalma kıyafeti, omuzlarını döven uzun saçları, kelebek gözlüğü, çöp gibi boynu pek çabuk nazarı dikkati celbetti. Etraftan meraklı meraklı bakanlar, biribirlerini dürterek konuşanlar, hattâ daha iyi seyretmek için yakın masalarla yer değiştirenler fazlalaştı.

Bu arada büyük şaire mihmandarlık eden ahbabın da arkadaşları sökün ettiler. Takdim merasimleri fazlalaştı.

Üstat her söze başlarken:

— Biz şuara kısmı,

— Biz şairler, diye bağırıyor, bu sözlere karşı etrafın iki büklüm olmasını, aşırı hürmete veriyor, katıla katıla güldüklerini fark bile etmiyordu.

Üstat bu minval üzere tam on beş gün Babıâli kahvelerinin maskarası oldu. Kendisine «Meşhur şair», «Büyük romancı» ünvanile bir sürü delikanlı tanıştırıldı. Hepsi de kitabını okuduklarından lâf açarak dehasında ittifak ettiler. Buna mükâfaten bizimki de onlara bol bol ziyafetler verdi. Meyhanelerde yüksek sesle şiirler okuyarak kıyafetinin komikliğine, sesinin cıyak cıyaklığını da ekledi.

On beş gün sonra kasabaya döndü. Tam bir yıl İstanbulda gördüğü hüsnü kabulü anlata anlata bitiremedi ama, defterinede gizlice şöyle bir kayıt düşürdü.

«Şöhret hem çok yorucu, hem çok yıpratıcı bir şeydir. Bilhassa insanı, önüne gelene ziyafet vermek mecburiyetile pekâlâ iflâs ettirebilir. Hele benim gibi bir şaheser muharriri olursa...

İspinoz

Hemen anlamış!

Kadıncağızla parasına tamaen evlenmişti. Fakat ne halt ettiğini zifafın ertesi günü anladı. Kat kat kremlerin, pudraların, envai boyaların arkasındaki asıl suratı görünce neye uğradığını şaşırdı.

İhtiyar hatun sade çirkin olsa neyse ne, üstüne üstlük hem güzelliğine mağrurdu, hem de cilveliydi.

Baş göz oluşun haftasında giyindi, süslendi sokağa çıktı. Lâkin çok kalmadı, yarım saat sonra döndü. Salona girip kocasile karşılaşınca kırıtarak:

— Sevgilim, dedi, berbere gitmiştim dükkânda bulamadım.

Delikanlı derin derin içini çekip cevap verdi.

— Belli karıcığım, belli, suratına bakar bakmaz anladım.

«Erkek kadının panzehiridir» diyorlar. Erkeklerin gitgide kılıbıklaştığına bakıyorum da, ya zehir pek kuvvetli, yahut panzehir bayatlamış diyorum.

★

Niçin «Baharlar» mevsimde tatlıdırlar da ayrıca yenirken ağzı yakarlar?

★

Niçin tifo salgını varken «Geçecek» diye ödümüz kopar da, hastalığa yakalandıktan sonra «Geçsin» diye dua ederiz?.

★

Birisi, hayatta bütün muvaffakıyetlerimi her işte bir çeyrek saat evvel davranışıma medyunum diyordu. Ya evlenmekte? Dedim, somurttu. Düşünmeden konuşmak ne fenadır?

★

Söz kalbten gelirse kalbe işlermiş. Küfürbazlarınki de böyle ise tuhaf bir kalbleri var demek.

★

İhtiyarlık yüzümden ziyade aklımda buruşukluklar yaparsa yandım.

★

Münakaşa ederken hakaret mi ediyor Muhakkak haksız olduğunu farketmiştir.

★

Her şeye inanıyorsam budalayım, inanmıyorsam yine budalaca bir kibrim var demektir.

★

Gökten çorba yağsa fakir kaşık bulamazmış. Gökten çorba yağsa biçare kaşık değilse bile belki bir çare bulurdu. Fakat mübarek gökten daima kar ve yağmur yağmaktadır.

★

İninde kükremiyen hayvan yokmuş! Aile saadeti hayvanlarda da bizdeki gibi desenize..

★

Şiir bir gözyaşından bir inci yapmakmış! İncinin İstiridye kabuğundan azma olduğunu düşünürseniz, gözyaşından mamûlünün gitgide sahte sayılmasına şaşmazsınız.

★

Filozof

Yerinde cevap

BAYAN (M..) ucuz ve rahat bir apartıman arıyordu.

Tellâl ona Firuzağada istediğinden iyisini buldu. Apartıman sahibi biraz sinirli görünen genç ve şık bir kadındı. Bayan (M..) e kiralık daireyi gösterdikten sonra sevimli bir tebessümle:

— Beş oda, hol, hamam hepsi yirmi beş liraya, dedi, zannederim ki bundan ucuz ve rahatını bulamıyacaksınız.

Bayan (M..) bu nezakete çatkın bir çehre ile mukabele etti.

— Odalar kâfi, para da pek fazla değil.. Fakat apartıman biraz eski, karşıda da bir virane var.. Kocam eski ve çirkin şeylere tahammül edemez.

Ev sahibi birdenbire sinirlendi:

— İlâhi bayancığım, dedi, öyle olaydı sizi çoktan taburcu etmiş bulunmaz mıydı?

AH BU ÇOCUKLAR

OĞLUM hususî imtihanlarda yine bir kaç dersten top atmış. Yaşı henüz dokuzu bulmadığı için okadar ehemmiyeti yok. Fakat yumurcağın hiç utanıp sıkılmadan karneyi yüzüme atmasına canım sıkıldı:

— Koskoca herif utanmıyor musun tembellik etmiye? Dedim, bak komşunun kızına. Onun babasının dört tane apartımanı, bilmem nekadar dükkânı olduğu halde nasıl ateş gibi çalışıyor... Adam olup elin ekmek tutmazsa ne halt edeceksin bakalım?

Yumurcak büyük adam gibi omuz silkti:

— Ne yapacağım, onu kandırıp kendime alırım olur biter, dedi.

Bir formül

HASTA gece yarısına doğru ölmüş. Vefat haberi telefonla gazeteye haber verilmiş, cenazenin hangi saatte nereden kalkacağı da ayrıca bildirilmişti.

Fakat gazete basılırken hastada yeniden hayat alâmetleri belirdi.

Aile telâş ile telefona sarıldı; gazeteyi aradı. Gazetenin gece nöbetçisi cevap verdi:

— Havadisi yazdığımız sayfa maalesef basılıp bitmiştir. Fakat sabaha karşı gelen son haberlere ayırdığımız sayfa daha makineye verilmedi. Merak buyurmayın. Bendeniz münasip bir formül bulur yazarım.

Gazetenin ogünkü son haberler sayfasında şu satırlar çıktı:

«İkinci sayfada vefatını teessürle yazdığımız (...) in henüz berhayat olduğunu öğrendik. Cenaze merasimi başka güne tehir edilmiştir.

KİM UTANACAK?

(M..) gayet fena giyinir, arkasındaki palto en aşağı on, ayağındaki kunduralar iki seneliktir. Şapkası üç yerinden delinmiş ve güneşten, yağmurdan limon kabuğuna dönmüştür. Buna mukabil karısı bir moda mağazası camekânından fırlamış bir model yahut sinema perdesinden sokağa uğramış bir yıldız denecek kadar şıktır.

Geçen gün birisi ona:

— Yahu bu ne kıyafet, dedi, karından da mı utanmıyorsun.

(M...) gülerek omuz silkti:

— Onu bu kılığa ben sukuyorum, beni bu kılığa o... Binaenaleyh o benden utansın...

Vapur tarifeleri

VAPURLARIN her gün on dakikadan iki saate kadar geciktiğini gören iş sahibi yolcu nihayet sinirlendi; iskele memurunun odasına girdi:

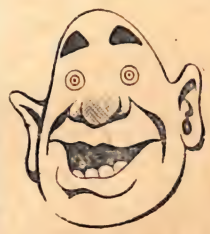

— Bu rezalet nedir, rica ederim, dedi, her gün rötar olur mu?

Memur sükûnetini bozmadan cevap verdi:

— Deniz hali bu... Olur ya..

— O halde neye bu tarifeleri yırtıp atmıyorsunuz?

Memur düşündü:

— Yırtamayız, dedi, buna imkân yok... Tarifeleri yırtarsak her vapurun nekadar geciktiğini nasıl tesbit edebiliriz?

KUYU DAVASI

MAHKEMEDE ihtilâflı bir kuyu davası görülüyordu. Hâkim davacılardan birinin avukatının yirmi dakikadanberi devam eden hararetli nutkunu keserek:

— Bukadar uzatmıya değmez bu meseleyi, dedi, müdafaa nutkunuzu dinliyen sizi büyük bir kömür ocağından yahut petrol kuyusundan bahsediyor zanneder... Bir kuyu işinin nihayetinde birkaç kulaç su demektir. Bunun ne ehemmiyeti olur.

Avukat cevap verdi:

— Af buyurunuz bay hâkim... Bu birkaç kulaç su bizim için hakikaten bir maden kuyusu kadar ehemmiyetlidir. Müekkilimin sütçü olduğunu unuttunuz galiba?

Papağan

TARİHTEN ÇİZGİLER: Baş Musahip ağa hazretlerinin her işe karıştığı günlerde:
(DÜŞMAN DONANMASI BOĞAZDA)

Baş musahip ağa — Ayo... Serasker paşa kaç gündür huzurumuza neye gelmez? Bir daha böyle kusur ederse azline iradesini alırım ha....

Saray mabeyincilerinden biri — Serasker paşa kulunuzun efendimize karşı kusura ne haddi var efendim... Düşman donanması Boğazın önünde görünmüş de, o canibe asakiri şahane izamile meşguldür yoksa...

Baş Müsahip ağa — Kâfir düşmana bukadar da kıymet verilir mi? Koşun gidin kıralma şimdi telgraf çekin donanmalarını hemen çekmezlerse, vallahi kılıcı bir elime alırsam hepsinin kafalarını doğrarım!...

Ödeşmek usulü

Avukat Sadi Riza, daha bukadar meşhur değilken bir gün küçük idarehanesine bir kadın girdi:

— Affedersiniz, dedi, bir çocuk evimin camını kırdı, ne yapayım?

— Babasına müracaat ederek cam parasını isteyin.

— Şu halde lûtfen bir lira veriniz çünkü camımı sizin çocuk kırdı.

— Hay hay hamfendi, istişare ücreti üç liradır. Bir lirayı alıkoyarak iki lira takdim ederseniz ödeşiriz.

Mütehassıs dediğin

Anadoluda bir istirahat ve tetkik seyahatine çıktı. Ahbapları arasında âsâr: atika amatörü geçiniyordu. Avdetinde sordular:

— Neler gördün bakalım anlat?

— Çok şeyler gördüm.

— Meselâ.

— Ayasuluğ harabelerini gezdim.

— Nasıldılar.

— Çok mükemmeldiler ama, pek darmadağınık duruyorlardı. Hiç tamir görmemişler. Acıdım.

Nereden bilecekm'şi

Öğretmen jeoloji dersi veriyordu. Rıfkının dalga geçtiğini görünce birdenbire sordu:

— Söyle bakalım Rıfkı, Tridoktoperüs nedir?

— Tridoktoperüs mu?

— Evet...

Rıfkı düşünceye dalmıştı. Arkadan biri fısıldadı:

— Söylesene yahu, dünyada daha insanlar yokken yaşamış bir mahlûk.

Rıfkı hışımla geri döndü ve haykırdı:

— Adamı şaşırtmasanıza.. Dünyada insan yokken yaşamış hayvanın adını hocam nereden bilecek?

SAHTE SERSERİ

Yazan Ta-Ka

MACERA AŞK VE EĞLENCE ROMANI..

— 4

Dön bakayım, maşallah nazar değmesin, âdeta İngiliz lortlarına benzedin Sadık.

— Alay etme beyim, dün gece Hint hacısı dedin, şimdi kuyruğuma bir de İngilizlik ekleme...

— Peki hiddetlenme, hiddetlenme, yalnız sana bir şey söyliyeceğim. Bursadan dönüşte kendine başka bir kapı ara, ben artık bukadar şık, bukadar kibar bir beyefendiye paltomu tutturup giyemem, emirler veremem... Vah vah, gördün mü işi, rahatım kaçtı..

— 6 —

Vapur sabahleyin hareket edecekti. Ahmet Yarar, kendisi için bir taksi çağırtmış, hususî otomobilini iki dirhem bir çekirdek olan uşağı Mehmet Sadık beye (!) bırakmıştı.

Ahmet Yarar'ın kıyafeti görülecek halde idi. Hakikî komisyoncu Necati efendi böyle mi giyinirdi? Bunu evde kimseler bilmiyordu. Fakat bu kıyafet Ayşe teyzeye tahmin ettiği kadar korkunç gelmedi. Bilâkis Belma daha çok yadırgadı. Ahmet Yarar çok mesuttu, bu saadeti her hareketinden, bakışlarından, sesinden belli oluyordu. Hattâ paltosunu giyerken kızına:

— Çok sevinçliyim Belma, dedi, eski gençlik günlerimi, yoksul günlerimizi tekrar yaşıyor gibiyim. Gençlik keskin şey. Ne kuvvet. Onu tekrar yaşamak ne zevkli. Bunu tasavvur edemezsin ki... Sonra bir düşün yavrum, insanları bir daha ve başka türlü tanımak fırsatı bu. Ahmet Yarar olarak gitseydim mesele yoktu. Fakat kendilerini memleketin yüksek tabakası vahmeden züppelerin en lüks bir eğlence otelinde fakir komisyoncu Necatiyi nasıl karşılayacakları hakikaten görülmiye şayandır. İnsanları çırılçıplak göreceğim, onları etiketten, menfaat hırsile düştükleri köpek menzilesinden sıyırarak, çamurlarına bakmak istiyorum. Şimdi derdimi anlatabildim mi sana?

Belma âdî boyun atkısını boynuna sarıp yün eldivenlerini ellerine geçirerek bavulunu bizzat yüklenen babasına uzun uzun baktı. Otomobiller köşeyi dönünce bu çocuk tabiatli iyi adama artık ne acıyor, ne de kızıyordu. Ahmet yarar insanları topyekûn, sınıf, servet, iktidar farkı gözetmeden, akraba ve düşman diye ayırmadan sevebilen bir adamdı. Bu yaptığı işin bir fenalığı varsa o da kendisine idi. iyi kalbi, göreceği fena muamelenin inkisari hayalile ne de olsa burkulacaktı. Halbuki babasını nekadar seviyordu.

Sadığa sık sık tenbih etmiş:

— Kabilse her gün mektup beklerim, demişti, sakın ihmal etme Sadık, orada olup bitenleri bana günü gününe yaz.

Şimdi aklına bir başka tedbir gelmişti. Babasını inkisarı hayalden kurtarmak iyi olacaktı. İnsanların komisyoncu Necati efendiye de Ahmet Yarar beyefendi muamelesi yaptıklarını görürse muhakkak sevinirdi.

Hemen karar verdi. Telefon santralını buldu. Uludağda Büyük Kar oteli direktörlüğünü istedi. Hatlar pek doğru işliyemiyordu. Otelle konuşabilmek için on beş, yirmi dakika beklemek lâzım geldi. Sonunda direktörle şöyle konuştular:

— Otelinize bu akşam bir adam gelecek, fakir kıyafetli bir adam. Gazetede ikramiye kazandı. Rica ederim kendisine iyi muamele edin. Hakikatte çok zengindir. Ben akrabasıyım. Her istediğini yapmanız için hususî masraflarına mahsuben oteliniz namına yüz liralık posta havalesini göndereceğim. Memnun etmek için ne mi yapmalı? Basit, her arzusunu yerine getirmeli. Kedilere bayılır. İyi cıgaralar içer. Geceleri masasının başında portakal şurubu bulunursa memnun olur. Yemekte tarhana çorbasına, kurufasulye ile tereyağlı pilâva bayılır, akşamcıdır. En halisinden az mıktarda rakı içer.

Otel direktörü Belmayı iyiden iyiye tatmin ettiği için genç kız biraz rahatlamıştı. Muhavereyi can kulağı ile dinliyen Ayşe hanım da bu tedbiri takdir etti:

— Aşkolsun sana Belmacığım, dedi, bunu iyi düşündün. Evlâdım oralarda sersefil olmasın da...

* * *

Vapur yolculuğu çok sakin geçti. Hava kış olmasına rağmen, durgundu. Mehmet Sadık beyefendi birinci mevkide, Celâdet gazetesinin bir numaralı bahtiyar okuyucusu Osman Nuri bey ikinci mevkide, komisyoncu Necati efendi ise ikinci mevki bileti aldığı halde, sırtındaki elbisesinin verdiği salâhiyeti hüsnü istimal ederek, anbar yolcuları arasında seyahat etmekte idi. Binaenaleyh ayni yolun yolcusu olan bu üç kişi, deniz yolculuğu esnasında hiç karşılaşmadılar. Yalnız Mehmet Sadık bey birinci mevki güvertesinde parmaklığa dayanıp denizi seyrederken, Necati efendinin ihtiyar bir köylü ile al takke ver külâh bir ağaç budama meselesi münakaşa ettiğini, sol dirseğile adamcağızın göbeğine göbeğine vurduğunu, kahkahalarla gülüştüklerini görünce tahammül edemiyerek kamaraya girdi ve tâ Mudanyaya kadar bir daha meydana çıkmadı.

* * *

Mudanyada üç İstanbullu ayrı ayrı otobüslere düştüler ve Sadık bütün gayretine rağmen, efendisini Bursada uzaktan olsun göremedi. Büyük Kar otelinin otobüsü hareket ettiği zaman, içinde sade iki kişi vardı. Mehmet Sadık ile Osman Nuri.

— 7 —

O gün sabahtanberi «Büyük Kar oteli» hop oturup hop kalkıyordu. Direktör Arif bey, İstanbuldan Belmanın garip telefonunu alır almaz bütün müstahdemini mutfağın yanındaki büyük yemekhaneye toplamış vaziyeti izah ettikten sonra:

— İşte böyle, demişti, lâfın kısası, öğleden sonra otelimize fakir kıyafetli bir adam gelecek. Bu herifin üstüne ba-

şına bakıp aldanmayın. Zengin olduğu halde hırpani gezen tabiatsızın biriymiş.

Otel müstahdemini direktörü son kertesine kadar saydığı halde, uzaktan uzağa söylendiler:

— Vay enayi vay,

— Zengin aklı ne olacak?

— Kazıklıyalım serseriyi.

— Hayır, kazıklamıyalım, tersliyelim, suratına bakmıyalım, gebeşe gününü gösterelim.

Lâf bu hizaya gelince direktör hem kızdı, hem de telâşlandı:

— Gevezelik istemem, diye çıkıştı, zaten böyle haltlar karıştırmıya kalkacağınızdan korkuyordum, şimdi beni dinyeyin, bu acayip adama ne hürmette kusur edilecek, ne de zengin olduğunu bildiğimiz çaktırılacak. Falso yapan, dilini sıkı tutmayıp diğer müşterilere lâf kaçıran hiç yanıma uğramasın, pılısını pırtısını toplayıp defolsun. Ha, şunu da söyliyeyim, bu herif burada tam on beş gün kalacak, eğer on beş günü namusumuzla çıkarırsak, Yılbaşında hepinize zam gelir. Anlaşıldı mı?

Direktör, garsonlara, hizmetçilere bu nasihatı verdikten sonra mutfağa daldı. Aşçıbaşıyı karşısına dikti. Yeni müşteriyi memnun edecek yemekleri saydı. Ahçıbaşı takkesini ensesine devirerek:

— Vış anam, bu da ni çeşit zengun imiş? Fasulyeden darhanadan başha bi şey yeme mi bu?

Diye hayret ederken direktör kapıcı Bodosun yanına siyirtti. Kapıcı Bodos otelin belli başlı şahsiyetlerindendi. Girdiye çıktıya o karışır, zengin ve şımarık müşterilerin arasında dönen dolapları şıpın işi keşfederdi.

Gedikli müşterilerin küçük gönül dalaverelerine meyanecilik ettiği için herkesle içli dışlı, lâübali idi. Otele âdeta gönüllü idi.

— Aylıh, yıllıh virmeseler de ginem dururum, derdi.

Su katılmamış bir Kayserili olan Bodosun böyle söylemesinden de aylıktan ziyade aldığı bahşişlere ehemmiyet verdiği anlaşılıyordu. Sahte zengin meselesini en geç ve en güç anlıyan Bodos oldu.

— Ni dimek, diye homurdanmıya başladı, böyle halt mı olur ki... Utilimizin inamusunu bir paralıh edecez. Ben zatı bu gazata işine ivel eski ahıl irdirememiştim. Dalih guşu hangi gılguyruğun insesine biner? Deyi tefekküre düşmüştüm. Vıy başıma...

— Ne yapalım Bodos? Sana anlattım ya, İstanbuldaki müdürü umumîye bu cihetleri etrafile bildirdim. Hiç oralı olmadı.

— Nidersin Arif beem, İstanbulda eğlenip Uludağda util gullanmah işte böyle cılıh çıhar. Sen burada uteli gız gibi goru, damına toz gondurma, gılıhsız herifleri gapıdan geçirme .. Sonra hanımız serseri dolsun... Nah, şuraya çızdım, müşteriler dağılmazsa, iki elimiz böğrümüzde galmazsa Bodosa semeri bağla, dağa oduna sür.

— Ben de senin gibi düşünüyorum ama, çok şükür geleceklerden biri zenginmiş?

— Ben asıl ona dutuldum Arif beem, zengun gısmısı gıl kadar adam olmalı. Amanın deem elin serseri gılıklı zengunu ile nidecez. Bize bir itmediğini gomaz. Bah şurasını da deyivereyim: Bize bu herif otsuz yirde dohuz araba ot yoldurmazsa adam deelim.

— Zannetmem, okadar züppe değil galiba, yediği kuru fasulye ile pilâv, tarhana çorbası, geceleri portakal şerbeti içermiş, odasında van kedileri bulunursa sevinirmiş.

— Vıy gozune üfürdüğümün zengunu vıy... Bizim şefgarson ondan ötürü mü iki guççük kedi yahalamıştı.

— Evet, yalnız serserinin zengin olduğunu kimseye söylemiyeceksin. Böyle istiyor. Bunu sade biz bileceğiz. Müşteriler duyarsa herif işi anlar, otelden vakitsiz yürür hepimize mahşere kadar yanmak düşer. Zira vekili umuminin hiç şakası yok topumuzu kovar ha!

— Bundan yana gasavetlenme Arif beem. Ben gaçın gurrasıyım, Bodos esirar gupu deel mi?

— 8 —

Sabahleyin karlı ovalarda, çam ormanlarında gezmiye çıkan, kayak sporu yapan müşteriler, birer, ikişer öğle yemeğine dönüyorlardı. Hepsi yemek salonuna toplanırken, direktör tebdil gezen tabiatsız zengin için hazırlattığı odayı teftiş ederek aşağı indi.

Holde ilk rasladığı zat, meşhur fakat merhum müteahhit altın babası zade Hayri beyin dul karısı bayan Şaziye oldu. Şaziye hamfendi, kırklık bir kadın olmasına rağmen, hâlâ gençlik iddiasında idi, körpe delikanlılardan pek hoşlanır, dedikoduya bayılırdı. Direktörün nazik reveransına soğuk bir baş eğmesile mukabele ettikten sonra damdan düşer gibi:

— Teessüf ederim Arif bey!

Dedi. Arif bey bir anda ters mers oldu. Neye uğradığını şaşırdı. Kekeliyerek:

— Aman hamfendimiz, bir kusur mu işledik... Dedi. Aman yoksa müstahdemin bir yolsuzluk mu yaptılar?

— Rica ederim, tecahülden gelmeyin, herkesin bildiğini benden saklamanın âlemi ne?

— Ne saklaması, hangi herkesin bildiği?...

— Bak hâlâ gizlemiye çalışıyorsunuz. Otele bugün bir sahte serseri gelecekmiş. Halbuki bu serseri hakikatte karun kadar zenginmiş.. Zengin olduğunu kimsenin bilmesini de istemiyormuş. Bunu bilmiyen mi var?..

— Aman hamdendimiz, gücenmeniz bu yüzden mi? Bendeniz hiç sizden böyle bir havadisi saklıyabilir miyim? Şimdi zatıâlinize bunu haber verecektim. İstihbaratınız tıpatıp doğrudur. Müessesemizin ciddiyet ve şerefine tevdi edilmiş böyle bir sırrı sizin hiç kimseye bilhassa bu acayip zengine faş etmiyeceğinizi bilmez miyim? Şu halde aklınıza sizden saklamışım şeklinde yerleşen süitefehhümü izale etmekle kendimi bahtiyar sayabilir miyim?

— Çok şık adamsınız Arif bey, ben şık adamları severim ve sevdiğim adamları daima affederim.

Arif bey geçkin kadının önünde dudaklarını ısırarak derin derin iğildi. Bir, iki adım atar atmaz Kantar nazırı sabıkı Zülfi paşanın kerimesi ve meşhur un tüccarı ihtiyar Hüseyin Ünerin metresi Leman hamfendi ile burun buruna geldi.

O da dargın dı, onun da boyalı suratından düşen bin parça oluyordu. Meseleyi başkalarından duymuş, kendisine böyle hususî bir muamele yapmak, âdeta «Gevezedir, ağzında bakla ıslanmaz» demiye gelmiş miş... Arif bey çaresiz onun sözlerini de tasdik etti. Bir çarh çevirerek yemek salonuna dalmak isterken Mısırlı Hüsamettin, deri tüccarı Kadri, mirasyedi Zekâi, sabık Viyana sefiri kebiri Salih Firakî beylerle karşılaştı. Dördü birden etrafını aldılar. Kâffesi meseleye vâkıftılar. Sade Leman hanımdan duymuşlar, bir uydurma havadis olmasından korkuyorlarmış. Arif bey bitik bir halde şayiayı tasdik etti ve bir gülle gibi kapıcı Bodosun camekânla çevrili oturma yerine seyirtti:

— Bu ne rezalet Bodos, diye gürledi, bu ne kepazelik Bodos, sen bizi mahvettin.

Bodos ağa Arif beyin telâşile taban tabana zıt bir tavırla sordu:

— Ni oldu yine Arif beem?

— Daha ne olsun geveze herif, herkes biliyor... Herkes duymuş..

— Niyi?

— Devam edecek —

Dünya Karikatürleri

Sevişirlerken...

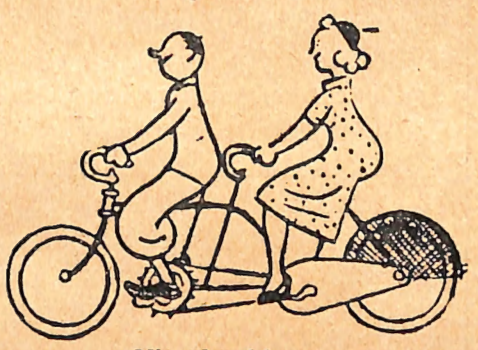

Nişanlandılar....

Evlendikten sonra....

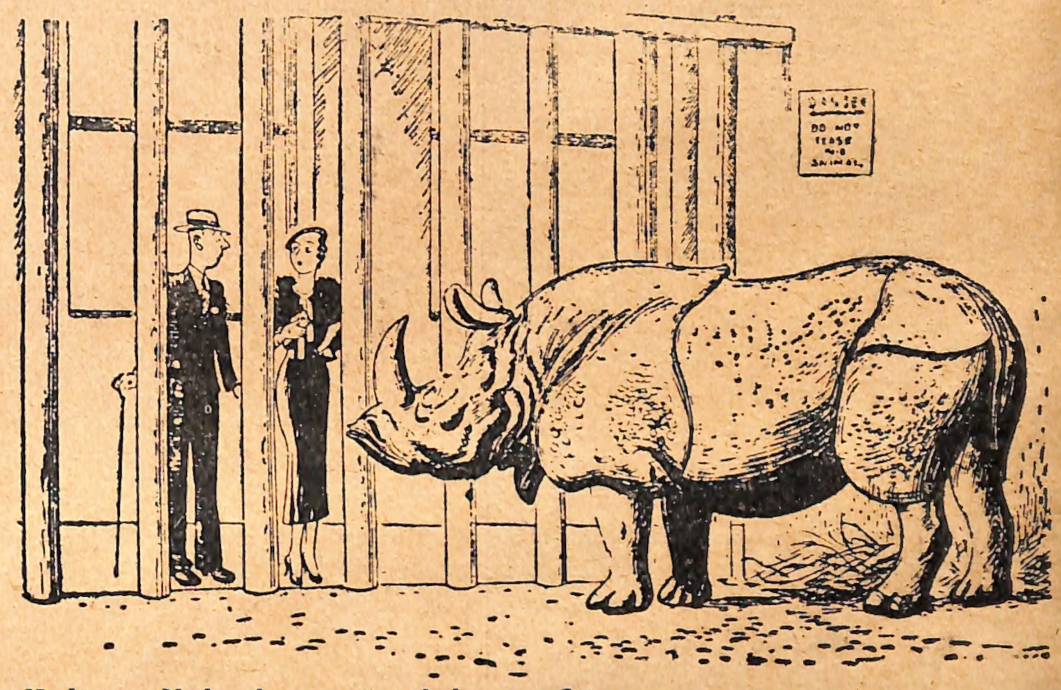

Kadın — Neden hep ayğıra bakıyorsun?..
Erkek — Seni babandan istemek için huzuruna çıkacağım, staj yapıyorum!..

POLİTİKACININ İLÂNI AŞKI:
— Vatanın selâmeti, milletin mukadderatı namına seni seviyorum!...

Hokkabazın karısı ceplerini karıştırıyor.

Gardiyan — Çabuk olsana...
Mahpus — O zaman şaşırıyorum. Geçen gün acele ettim de balyozu senden evvelki gardiyanın kafasına indirdim...

Romancının karısı — Romanın sonunda o güzel delikanlıyı öldürürsen karışmam, fena oluruz!...

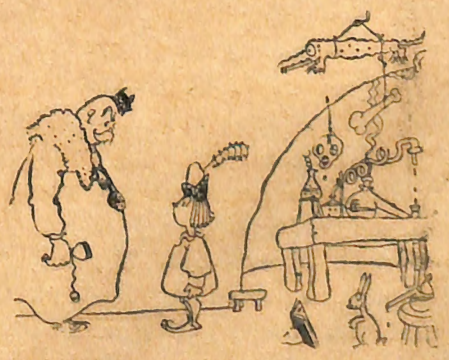

Haşmetmeap — Büyücü nerede?..
Büyücünün çırağı — Şurada efendim. Kendisini tavşan şekline soktu. Fakat öteki ilâcı unutmuş tekrar nasıl insan olacağını düşünüyor!...

Radyolin diş macunu niçin kullanmalıdır. Çünkü

Güler yüz için ilk şart güzel diş

Güzel diş için ilk ve en esaslı şart da

Radyolin

Kullanmaktır.

RADYOLİN

MİKROPLARI % 100 DLDÜRÜR, DİŞLERİ FIRÇANIN GİRMEDİĞİ YERLERE KADAR NÜFUZ EDEREK TEMİZLER, PARLATIR, DİŞ ETLERİNİ BESLER HASTALANMALARINA MÂNİ OLUR.

Dişlerinizi her gün Radyolin diş macun ile fırçalayınız.

Çalgılar

İstediğiniz ucuz ve temiz çalgılar, Eskişehir Ahenk Musiki Ticarethanesindedir.

Mandolinler 4,5, 6, 8, 14 liradır.
Ahenkler 8, 10, ve 14 liradır.
İstiyenlere tediyeli olarak gönderilir.

Operatör

Riza Ünver

Doğum ve kadın hastalıkları mütehassısı
Cağaloğlu, Nuruosmaniye caddesi No. 22, Mavi yapı
Telefon: 22683

---

iki tehlike işareti: nezle ve baş ağrısı

Soğuk algınlığının bu ilk alâmetlerini

Gripin

le bertaraf etmezseniz birçok ağız hastalıklarına tutulmak tehlikesi başgöstermiş demektir.

Gripin

Bütün ağrı, sızı ve sancıları derhal dindirir. Gripe, romatizmaya, diş, sinir, adale, bel ağrılarile kırıklığa karşı bilhassa müessirdir.

GRİPİN'i tecrübe ediniz.

İcabında günde 3 kaşe alınabilir.
İsim ve markaya dikkat. Taklitlerinden sakınınız.

Markamız sağlamlık ve

Ucuzluğun teminatıdır

ERKEK VE KADIN KUMAŞLARI

Kuduralar, Saraciye, Hazır elbise, Tuhafiye eşyası ve saire

YERLİ MALLAR PAZARI

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası İmtiyazı alan Neşriyat Müdürü: T. Şükrü

KARİKATÜR

KARAGÜMRÜKTE BİR EŞEK MEZBAHASI BULUNDU:
— İçeride bir tepinme var amma, acaba eşek mi kesiyorlar, yoksa içki âlemi mi var?!..